

San Francisco

Devítka

1. Tak se tak nějak sám světem potloukám,
nemůžu říct, že někdy dlouhou chvíli mám,
do San Francisca spěchám, hrozně daleko to mám,
někdy přemejšlím jestli dojdu,
ale nikdy nejsem tak docela sám a sám.
2. Vzpomínám jak doma slunce zapadá,
vzpomínám jak to mraveniště lidí vypadá,
a když nedojdu po svejch tak k ní se třeba dám,
jen abych uviděl ještě tohle město,
pochybuju o tom ale silně sám.
3. Prvnímu hostinskému ve Frisku dolar dám,
jen tak aby pochopil, že konečně jsem došel k nám,
pak dám si nalejt sklínku až do rána budu hrát
a taky vyprávět jak jsem prošel svět
a jak se stejně člověk domů vrací rád.
4. Z dlouhý cesty na patách pucejř mám
vždyť já chci pořád ještě dojít k nám
teď v dáli vidím světla, je to San Francisca zář
už abych dorazil a pozdravil
svýho města, hou,
toho svýho města známou tvář.